

Jirkovské noviny

Č. 5 ročník XV. květen - červen 2010

Měsíčník města Jirkova

zdarma

V tomto čísle najdete

str. 2 Rozbor hospodaření 2009

str. 3 Vězni ze Všehrd vystavují na zámku, Jan Plíva v galerii

str. 4 Kulturní mise do Slovinska

str. 5 Fotokronika: Rudá armáda, čarodějnice a lovecké trofeje

str. 8 Medaile pro karatisty

Otázka pro jednatečku Městské majetkové Marcelu Vohnoutovou

Městská majetková Jirkov, s.r.o. vyhlásila v dubnu amnestii, možnost prominutí podstatné části poplatku z prodlení za dlužné nájemné. Jaký měla ohlas?

Amnestie využilo 38 dlužníků, kteří celkem zaplatili 527 769 korun. Nejvyšší najednou uhrazená částka byla něco přes 65 tisíc korun. Největší užitek z amnestie měl ale nájemník, u něhož poplatek z prodlení činil 176 tisíc. Ten zaplacením dluhu na nájem a deseti procent penále ušetřil téměř 160 tisíc korun.

DPChJ zahájil prodej čipových karet

Od 10. května se vyřizují žádosti o vydání bezkontaktních čipových karet (BČK).

Ty umožní v rámci chystaného nového odbavovacího systému cestovat městskou dopravou se slevami.

Dopravní podnik proto vyzývá cestující, aby si obstarali novou kartu co nejdříve, bez čekání a levněji.

Více informací o podmínkách prodeje čipových karet najdete v infoletáku na straně 7, další podrobnosti na www.dpchj.cz.

Po prvním čtvrtletí mírně v plusu

Rozpočet města za rok 2010, schválený zastupitelstvem 17. února, byl v průběhu prvního čtvrtletí na dalších jednáních zastupitelstva upraven šesti rozpočtovými opatřeními. Rozpočet byl navýšen v oblasti příjmů o 158 tisíc korun a výdajů o 658 tisíc korun.

Saldo příjmů a výdajů za 1. čtvrtletí letošního roku vykazuje přebytek ve výši 2 196,3 tisíc korun.

	Rozpočet v tis. Kč	Stav k 31. 3.	%
Příjmy	354 662	64 161	18,1
Výdaje	353 782	61 964,7	17,5
Saldo		2 196,3	

Rekonstruovaná Kludského vila se představila veřejnosti, knihovna zde zahájí provoz v červnu

Páska je přestřižena, pojdte dál!

Přestřižení pásky se kromě starosty Radka Štejnara ujala hejtmanka Ústeckého kraje Jana Vaňhová. Bylo znát, že v této činnosti má větší zkušenosti než domácí „střihač“. Nebo jsou prostě ženy šikovnější? Na malých snímcích vývěsní štít knihovny, který vytvořil umělecký kovář Karel Meloun, a busta Karla Kludského, dílo Miroslava Doležela. Foto Luboš Mizun

Dva slavnostní okamžiky lišící se počtem těch, kteří byli jejich svědkem, proběhly v sobotu 8. května odpoledne před zrekonstruovanou vilou nesoucí jméno slavné cirkusové dynastie Kludských ve Vinařické ulici a následně v jejich vstupních prostorách.

Nejprve došlo k přestřižení pásky, jímž byla symbolicky zpřístupněna veřejnosti nová městská knihovna. Nůžek se ujali starosta Jirkova Radek Štejnar spolu s hejtmankou Ústeckého kraje Janou Vaňhovou. Starosta Štejnara v krátkém proslovu popřál knihovně i jejím návštěvníkům mnoho zdarů a nově oživenému místu, aby si do něj Jirkováci našli cestu. Předpoklady k tomu, aby se toto přání naplnilo, tu rozhodně jsou. Součástí rozlehlé zahrady, do níž je vila zasazena, jsou dvě dětská hřiště s originálními herními prvky šitými na míru „cirkusové“ zahrady a už první víkend naznačil, že by se tu dětem i jejich rodičům mohlo líbit. Následovala slova hejtmanky, která přítomné ujistila, že kraj hodlá

i nadále ke zkrášlování různých míst ve svém regionu co nejvíce využívat možností čerpat z evropských fondů.

Tři čtvrtiny zhruba čtyřicetimilionové částky vynaložené na rekonstrukci se totiž podařilo získat z dotací EU. Zbývající čtvrtinu dodalo město. Ruku ke zdaru díla přiložili, a to doslova,

naše město vybral jako zimoviště pro svůj cirkus. Tomu předcházela zasvěcený výklad Hanuše Jordana z Národního muzea v Praze, který připomněl prestiž a výjimečnost cirkusu Kludský ve své době ve světě. Vyzdvihl i instalaci informačních panelů po chodbách vily, která přehlednou a srozumitelnou

Bustu Karla Kludského ve vestibulu vily odhalil historik Hanuš Jordan (vpravo) spolu s jejím tvůrcem Miroslavem Doleželem. Foto Michal Bečvář

také dva umělci. Klášterský Karel Meloun vytvořil vývěsní štít s motivy zvířat, jejichž drezurou se cirkus Kludský proslavil. a jirkovský Miroslav Doležel bustu Karla Kludského

Právě té se týkal další akt, vzhledem k omezenému prostoru mnohem komornější. Ve vstupních prostorách vily byla odhalena busta asi nejproslulejšího Jirkováka Karla Kludského, který si

formou stručně mapuje osudy cirkusu Kludský i jeho posledního majitele. A pak už byla vila přístupná návštěvníkům, kteří si prohlédli kromě zmíněných panelů i další prostory knihovny – čítárnu, studovnu a přednáškový sál.

Nová knihovna je zatím bez knížek, ty se během května stěhují z dosavadního sídla v areálu Horník, provoz zahájí 1. června.

1. etapa IPRM skončí v červnu

V rámci Integrovaného plánu rozvoje města budou v příštích několika letech v Jirkově proinvestovány desítky milionů korun. První fáze velkorysého projektu, která bude v příštích týdnech dokončena, má pět částí, práce na nich probíhají současně.

1. Obchvatová komunikace. Stavební práce zahrnují výstavbu parkovacích stání a chodníků v rámci rekonstrukce části obchvatové komunikace, odvodnění komunikací do stávajících a nově osazených uličních vpustí, osazení pěti nových lamp veřejného osvětlení a opravu konstrukce podchodů včetně schodišť.

2. Vybudování příjezdové komunikace na CO kryt ve Školní ulici. Příjezdová komunikace ke stávajícímu skateparku bude rozšířena a dále bude budován chodník pro pěší, který bude tuto novou komunikaci lemovat.

3. Na Borku – Dětský areál. Na volném prostranství u 4.ZŠ budou osazeny herní prvky a lavičky, dále budou vybudovány přístupové cesty a celý prostor bude oplocen. Nově budou na travnaté ploše umístěny rozmanité herní prvky určené pro mladší i starší děti a na ploše bude vybudováno nové hřiště o rozměrech 49x23 metrů se živičným povrchem.

4. Oprava lávky přes přivaděč pod ulicí Generála Svobody. Kompletní revize a oprava lávky na pěší trase mezi ulicemi Pod přivaděčem a Školní.

5. Lávka přes přivaděč Na Borku. Rekonstrukce stávající lávky.

Stavebníci, pozor!

Vedení města zaznamenalo signály, že v souvislosti s IPRM (zateplování a výměna oken) se snaží nabízet své služby i firmy, které spolehlivost a zavedenou značku nahrazují snahou získat zakázku nepřímou korektním způsobem. Proto je v zájmu všech stavebníků, aby si v případě předložených nabídek rádně ověřili informace o firmě a získali důkladné reference. Tím se můžou vyhnout pozdějším problémům.

Příští JN 16.6.

Z deníku černých šerifů

Jaro přišlo do ulic, s ním odtahy aut. Od 12. dubna do 5. května probíhalo ve městě blokové čištění komunikací. Bylo při něm odtaheno 78 vozidel a uděleno 107 pokut za 40 900 korun. V areálu podniku služeb zůstávalo týden po ukončení čištění devět nevyzvednutých vozidel.

Mámo, votevři ty dveře! Pro obyvatele jednoho z paneláků ve Tkalcovské ulici byla poslední dubnová noc rušná. V půl druhé se muž vracející se z občerstvovacího zařízení nemohl dostat domů. Snad mu nešel strčit klíč do zámku (kdo to zná, ví že někdy v noci klíčová díрка jakoby uhýbala) a tak bušil na manželku. Jenže si spletl patro a tak bušil na jiné dveře. Když konečně našel ty správné, opět mu nikdo neotevřel – manželka nebyla doma. Když to nešlo po dobrém (pokud tak lze označit bušení do dveří), šlo to po zlém – rozlícený manžel dveře vykopl. Následně nesouhlasil s názorem přivolaných strážníků, že se dopustil přestupku. Jeho jednání proto bude předáno správnímu orgánu. Tam to bude mít dražší....

Zavolali na mě strážníky, že prý trkám a mečím. A co mám dělat jiného, když jsem koza?

Kozu za souseda nechťeli. Jeden z obyvatel malometrážních bytů v Březenci v sobě objevil duši chovatele. Na trhu si koupil mladou kozu a velkoryse jí nabídl k obývání svůj byt. Sousedi však pro tento novátorský způsob péče o zvíře neměli pochopení. Vadilo jim, že koza trká do zdí a mečí, takže se nedá spát. Ani strážníci chovatelské sklopy nerespektovali: koza musí z bytu! Nakonec se řešení našlo, kůzle bylo očkováno a umístěno u muže žijícího nedaleko, který u svého domku rovněž chová kozy. Teď už jen zbývá ohlídat, aby nedošlo na další plány svérázného chovatele: ke koze prý původně měli přibýt ještě poník a kravka.

Kapacita školek zatím stačí

Po zápisech do mateřských škol, které proběhly 11. a 12. května, je zřejmé, že se nenaplnily obavy z toho, že zájem převyší kapacitu. Bylo zaevidováno 160 starších tří let a 48 dětí, kterým budou tři do konce roku. Volných míst je přitom k dispozici 231. „Nejsou to ještě definitivní čísla, mohou se objevit další zájemci, ale je zřejmé, že všechny děti umístíme,“ uvedla Eva Kozlerová, ředitelka Mateřské školy Jirkov. Rada města už v dubnu schválila návrh ředitelky na zvýšení kapacity MŠ Jirkov o 25 dětí, a to v zařízení ve Studentské ulici. „Ze zápisů vyplynulo, že třídu navíc otvírat nemusíme, ale pro případ dalšího nárůstu máme rezervu,“ dodala k tomu Kozlerová.

Investiční akce v plném proudu

Zastupitelstvo města vzalo na vědomí zprávu o probíhajících investičních akcích i o těch, jejichž zahájení se chystá v dalších obdobích roku. Ze zprávy mimo jiné vyplývá, že v současnosti je v plném proudu nebo krátce před dokončením pět akcí a dvě už byly dokončeny.

Plán investic pro rok 2010 obsahuje 25 akcí, ostatní jsou v různém stadiu přípravy (vyřizováno nebo vydáno stavební povolení, připravené nebo vyhlášené výběrové řízení), investice

Investiční akce	Termín dokončení	náklady
Rekonstrukce Kludského vily	30. duben	6,2 milionu
Modernizace velkého výtahu na zámku	30. duben	1,2 milionu
Kruhový objezd Chomutovská – Palackého	31. květen	4,2 milionu
DDM – zateplení + výměna oken	31. květen	4,4 milionu
IPRM- I. etapa	30. červen	21 milionů
Sportoviště 4. ZŠ	30. červen	27,7 milionu
Rekonstrukce nového kulturního domu	15. říjen	23,6 milionu

ve školách proběhnou o prázdninách. Některé akce se realizovat nebudou,

protože na ně nebyla přiznána dotace, u jiných se čeká, zda přidělena bude.

Výstavba sportoviště „u čtyřky“ zahájena

Jedním z řady projektů, které město realizuje pomocí dotací z programu ROP NUTS II Severozápad, je Školní hřiště pro ZŠ Krušnohorská a ZŠ Studentská. Vzhledem k nepříznivému počasí letošní úpravy areálu začaly až nedávno, ale plánovaný termín dokon-

čení ohrožen není. Hřiště by mělo být uvedeno do provozu začátkem příštího školního roku.

Sportoviště, které budou moci užívat žáci obou blízkých škol, sportovní kluby i veřejnost, bude mít atletické dráhy, prostor pro skok daleký a trojskok

a vrh koulí, fotbalové hřiště, víceúčelová hřiště pro tenis, volejbal a basketbal. Jeho výstavba přijde na bezmála 30 milionů korun, z toho dotace z evropských fondů činí 27,6 milionu, tedy 92,5 procenta. Město tak ze svého rozpočtu uhradí přibližně 2,24 milionu.

Regionální operační program regionu soudržnosti Severozápad
Podporováno z Evropského fondu pro regionální rozvoj
„Vize přestane být snem“
www.nuts2severozapad.czwww.europa.eu

Hospodaření 2009: přebytek 9,5 milionu

Zastupitelstvo města vzalo na svém květnovém jednání na vědomí zprávu o hospodaření města v roce 2009, která konstatuje, že skončilo přebytkem ve výši 9 496 900 korun.

českých dolů, a s., na rekonstrukce komunikací a chodníků (2 000 000 korun), dar od Vršanské uhelné, a. s., na kulturní účely (600 000 korun), dar od RWE Transgas na nový kulturní dům

v tisících Kč	Rozpočet	Skutečnost	Plnění v %
Daňové příjmy	207 729,0	183 567,9	88,4
Nedaňové příjmy	13 638,6	19 389,3	142,2
Kapitálové příjmy	75 309,0	48 630,8	64,6
Přijaté dotace	47 949,4	49 283,1	102,8
Celkové příjmy	344 626,0	300 871,1	87,3
Běžné výdaje	225 570,0	216 446,3	96,0
Kapitálové výdaje	119 376,0	74 927,9	62,8
Celkové výdaje	344 946,0	291 374,2	84,5

Rozpočet byl schválen ve výši 323 851 000 Kč v příjmové části a 312 731 000 korun ve výdajové oblasti. V průběhu roku bylo schváleno 62 rozpočtových opatření a bylo provedeno dalších 314 změn. Rozpočet tak byl navýšen o 20 775 000 korun v příjmové oblasti a o 32 215 000 korun ve výdajích.

K rozpočtovým opatřením s nejvyšším finančním objemem patří v příjmové části rozpočtu: dar od Severo-

(667 000 korun), dar od RWE Transgas pro školství (603 000 korun), dar od SD, a. s. na Hornickou pouť a Jirkovský advent (400 000 korun).

Porovnání příjmů a výdajů dvou posledních let

V tisících Kč	r. 2008	r. 2009	Rozdíl
Příjmy celkem	313 328,5	300 871,1	- 12 457,4
Výdaje celkem	295 860,7	291 374,2	-

Z Fondu rozvoje půjčí 540 tisíc

Osm žádostí o dotaci v celkové výši 739 136 korun se sešlo v měsíční lhůtě, která byla vyhlášena v rámci výběrového řízení na poskytnutí půjček z Fondu rozvoje bydlení města Jirkova. Po jejich vyhodnocení byly tři žádosti v celkové hodnotě 200 tisíc zamítnuty, protože žadatelé nesplnili podmínky stanovené v zásadách pro poskytování těchto půjček (jeden není vlastníkem nemovitosti, další ručí svému příbuznému za půjčku z téhož fondu, třetí nedoložil povinné přílohy).

Zbýlých pět žádostí potřebné náležitosti obsahuje a proto odbor rozvoje doporučil radě města žadatelům půjčku poskytnout. Ve všech případech jde o obnovu střechy, třikrát doplněnou o výměnu oken, jednou o rekonstrukci koupelny a zřízení půdního bytu. Půjčky v celkové výši 539 136 korun jsou splatné čtyři až pět let, s výjimkou půdního bytu, u něhož je tato lhůta osmiletá.

Jirkov se zapojí do integrace dopravy

Jirkov se připojí k iniciativě Ústeckého kraje, jejímž cílem je vytvoření Integrovaného dopravního systému. Kraj oslovil všechna města s městskou hromadnou dopravou se žádostí o spolupráci. V březnu proběhlo v Ústí nad Labem pracovní jednání, jehož se zúčastnil i starosta Jirkova Radek Štejnár. Systém by podle něj měl sjednotit placení jízdného tak, aby cestující, který si koupí „elektronickou peněženku“ například u DPChJ, s ní mohl hradit jízdné u jakéhokoli dopravce v celém Ústeckém kraji.

Kontrola stavu ulic a plán jejich oprav

Prvního dubna provedli zástupci odboru majetku města městského úřadu a podniku služeb pravidelnou kontrolu stavu komunikací po zimě. Závěr z kontroly je, že kvůli dlouhé zimě je stav komunikací nevyhovující, v některých místech jsou silnice v havarijním stavu. Díky provizorním opravám výtluků jsou hlavní trasy městské hromadné dopravy v současné době bez velkých dopravně nebezpečných výtluků. Stav ostatních, dopravně méně významných komunikací, je ale mnohem horší, povrch některých z nich je silně narušen.

Výstupem z kontroly bylo kromě klasifikace poškození jednotlivých ulic (komunikace v havarijním stavu, s velmi narušeným a rozpraskaným povrchem a s výtluky) i sestavení plánu oprav. Opravy jsou však limitovány finančními prostředky, v rozpočtu města je pro rok 2010 na opravy komunikací vyhrazeno 1,53 milionu korun. Proto budou provedeny pouze provizorní lokální opravy ve Studentské, Dvořákově, Vinařické, Žižkově a Palackého ulici, na Březovém vrchu a obchvatové komunikaci, Palackého. Poté dojde na opravy nebezpečných výtluků a propadlin v ulicích Jezerská, U Sauny, Tkalcovská, U Stadionu, Nový Březeneč, Obránců míru, Koněvova a následně v ulicích Budovatelů, Jablůčkově, J. B. Foerster, Hrdinů a B. Němcové.

Sto let Jana Plívy - sto kremrolí, k tomu půl stovky obrazů a zaplněná galerie

Malíř Jan Plíva, ač původem Jihočechem, podstatnou část svého života prožil v Jirkově. Vytvořil desítky obrazů, na nichž zachycuje nejen různá zákoutí města, ale především krajinu v jeho okolí. Kulturní veřejnost si v neděli 2. května připomněla sté výročí narození tohoto umělce zahájením výstavy Jan Plíva – Obrazy, grafika. Galeristovi Josefu Hánovi, který na její přípravě spolupracoval s městem Jirkov a chomutovským oblastním muzeem, se podařilo nashromáždit přes padesát maleb a kreseb, které zapůjčily různé instituce, ale i soukromé osoby. Nemałym podílem přispěl také malířův syn Jan. Sponzorsky výstavu podpořila Vršanská uhelná, a. s., a cukrárna U Žolíka, která na pohoštění věnovala sto výborných kremrolí.

Jirkovská galerie není příliš prostorná a tak ji bezmála stovka návštěvníků vernisáže zcela zaplnila. O hudební zahájení se postaral Komorní smíšený sbor Ventilky směsí žánrově odlišných písní, jejichž provedení sklídilo zasloužený úspěch. Následoval zasvěcený výklad Hany Šimkové, která stručně shrnula malířovy životní osudy a vývoj jeho tvorby. A pak už byl čas nejen na prohlídku obrazů, ale i na přátelské debatování. Podobné akce jsou totiž vhodnou příležitostí k setkávání těch, pro které je kultura nedílnou součástí života. Vernisáž výstavy Jana Plívy nebyla v tomto směru výjimkou. Něčím se však od jiných vernisáží přece jen lišila: každý její návštěvník obdržel CD nosič, na kterém jsou zachycena všechna vystavovaná díla.

Výstava Všehrdských: Dřevo, kov a zručnost

Výstavu výtvorů odsouzených ze Všehrd zahájil velitel věznice Jiří Šrajber a ředitel KVIZu Bedřich Fryč. Ve výřezu je práce bývalého odsouzeného Václava Metala nazvaná Kolébka života, který vloni získala druhé místo na Mezinárodní výstavě vězeňského umění v Polsku.

Foto Luboš Mizun

Zahájení výstavy za účasti muže v uniformě? Možná neobvyklé, ale pokud šlo o výstavu, jejíž vernisáž proběhla koncem dubna na zámku Červený hrádek, bylo to naopak namístě. Své výtvarné práce tu totiž vystavují lidé, kteří si odpýkávají trest odnětí svobody ve věznici v nedalekých Všehrdech, a tak při jejich prezentaci nemohl chybět velitel tohoto zařízení Jiří Šrajber.

V levé přízemní chodbě zámku jsou nainstalovány výtvoři odsouzených, které vznikly v rámci jejich účasti v kurzech zpracování dřeva, kovářských a keramických prací nebo v zájmových kroužcích. Nechybí tu intarzovaný nábytek, dřevěné hračky, kovové svícny nebo užitkové předměty, ale ani keramické výtvoři či obrázky.

Spolupráce mezi dvěma zdánlivě nesourodými organizacemi – Věznici Všehrdy a KVIZem – začala už před půl rokem, kdy vězňové vyrobili pro dětské oddělení jirkovské knihovny velkou dřevěnou mašinku s několika vagonky.

Velitel věznice J. Šrajber v úvodním slovu ocenil možnost prezentovat práce odsouzených a naznačil, že by tato netradiční spolupráce mohla pokračovat. „Také v jiných zařízeních vznikají podobné práce a možná by bylo zajímavé vybrat ty nejlepší z celé republiky a ty pak tady představit,“ uvedl. Ředitel KVIZu Bedřich Fryč tento nápad podpořil a dodal, že by jeho realizace mohla přinést pozitivní oběma stranám. „Na jedné straně by mohla pozměnit všeobecný názor na lidi, kteří se z různých důvodů octnou ve vězení, na druhou stranu je to skutečně netradiční tvář umění, která by mohla náš zámek ještě víc zviditelnit,“ řekl Fryč.

Strhující atmosféra Slavnosti květin

Už podvanácté patřil sál kulturního domu v nových Ervěnicích květinám. Květinové slavnosti, které připravuje Mateřská škola Jirkov, tu proběhly v polovině dubna a jako obvykle měly atmosféru, kterou by mohl závidět leckterý zpěvák populární hudby.

Příspěvková organizace Mateřská škola Jirkov sestává z devíti předškolních zařízení včetně otvícké mateřinky. Každé si připravilo podiové vystoupení a protože publikum tvořili převážně rodiče a prarodiče účinkujících, o bouřlivé ovace nebylo nouze. Tím spíš, že jednotlivá čísla měla vesměs strhující rytmus a malí umělci byli vystrojeni do pestrých kostýmů.

„Myslím, že se letošní slavnost opět vydařila,“ ohlédla se za svátkem květin v podání svých malých světců ředitelka MŠ Jirkov Eva Kozlerová. „Pub-

Mně se líbí Bob - starý hit posloužil jako základ taneční kreace dětí z MŠ Kaštánek ve Smetanových sadech.

Foto Luboš Mizun

ly. „I když je to pro ně vlastně práce navíc, myslím, že ohlas na jednotlivá vystoupení berou jako zadostiučinění.

Skandovaný potlesk publika určený účinkujícím, stejná odpověď jeviště hledišti - to byl závěr vystoupení zivřátek z MŠ Mašinka Na Borku.

likum se nechalo strhnout a připravilo vystupujícím odměnu v podobě zaslouženého potlesku. „A tak i učitelky, které své svěcence na Květinové slavnosti připravovaly, mohou brát bouřící sál jako odměnu za práci, kterou při přípravě svých tanečních čísel odved-

Takový potlesk potěší nejen malé, ale i velké.“

Dalším uznáním pro ty nejlepší bylo jejich vystoupení na celostátní módní přehlídce odborných učilišť, která proběhla minulý týden. Byla to vystoupení Mažoretky a Mně se líbí Bob z MŠ

Smetanovy sady a Bílé kočky z MŠ Studentská.

Akce se konala za účasti představitelů Jirkova starosty Radka Štejnara, místostarosty Jaroslava Cingela a tajemnice městského úřadu Viery Avakjanové. Přítomen byl rovněž host „zpoza humen“, starosta Otvic Pavel Ašenbrenner.

Sponzorsky Květinovou slavnost podpořily firmy Klimešová a Vše pro dítě (dárky) a Braoz a BooCzech (občerstvení).

Jak k dílu, tak k jídlu - po náročném výkonu je třeba doplnit síly.

Přestože kulturní sezona už běží, dočkala se oficiálního zahájení

Prvního května se otevírají brány zámku Červený hrádek, městské věže a historických sklepů, a tak bývá symbolicky zahájena jirkovská kulturní sezona. Letos to bylo jinak, na zámku už proběhlo několik zdařilých akcí a od ledna do dubna ho navštívilo na pět tisíc lidí (vloni za celou sezonu jich bylo 6,5 tisíce), takže sezona byla 1. května zahájena vlastně symbolicky.

„Na podobných akcích hraje vždy podstatnou roli počasí,“ uvedl ředitel

Zahájení sezony nabídlo i malování na obličej.

Jedním z účinkujících souborů byl i Tequila Band ze ZUŠ Chomutov. Na snímku jeho saxofonová sekce.

Foto archiv KVIZ

KVIZu Bedřich Fryč. „Zatímco vloni jsme zaznamenali sedm set návštěvníků, letos jen dvě stě. Přesto se navečer prostranství před zámkem slušně zaplnilo.“

Pouťové atrakce pro děti a prodejní stánky doplňovaly kulturní program, který sestával z hudebních a divadelních vystoupení. O muziku se postaraly folková kapela Zlej sen a skupi-

nou Tequila band ze ZUŠ Chomutov, zejména pro děti byla určena divadelní představení na nádvoří.

„Návštěvníci také mohli zhlédnout nainstalované výstavy panenek a šklebiků, za zdařilé lze považovat otevření nové expozice letecké archeologie,“ shrnul B. Fryč informace o dění v první květnové sobotě na Červeném hrádku.

Nový partner města na obzoru?

Jedním z mála mužů, který se zájezdu Ženského komorního sboru do Slovinska zúčastnil, byl starosta Radek Štejnár. O své zážitky se podělil v krátkém rozhovoru.

Jaký byl váš hlavní dojem?

Především jsem byl velmi překvapen, jaké vážnosti a úctě se tu Ženský komorní sbor těší. Myslím, že jeho působení zde je ten nejlepší způsob reprezentace nejen našeho města, ale české kultury vůbec.

Jak jste se vůbec ocitl v autobuse plném zpívajících žen?

Dostal jsem osobní pozvání od starosty Vojniku, jednoho z měst v regionu, kam naše ženy už léta zajíždějí. Ale byl to spíš sled přátelských setkání než nějaká oficiální cesta. I když na oficiality došlo také. Přijel za námi náš velvyslanec ve Slovinsku pan Voznica, mimochodem má zřejmě pro náš sbor slabost, a samozřejmě bylo, že kam jsme přijeli, přišel nás pozdravit zástupce tamní samosprávy.

A co jste si odvezl?

Kromě několika lahví výtečného vína kontakty, které by mohly vyústit v navázání partnerství s městem Konjice. Rovněž poznatek, že naše země a Jirkov zejména jsou v této oblasti obecně známé. Čtyřicet let kontaktů zanechalo v povědomí zdejších lidí hlubokou stopu. A to je příjemné zjištění.

Co poznávací část vašeho pobytu?

Zčásti to souvisí i s tím vínem. První den jsme byli v městě Laško, které vyrábí snad nejznámější slovinské pivo. Další den jsme navštívili Zlati Grič, kde mezi vinicemi stojí moderní závod na výrobu skvělého vína. To přece člověk nemůže odejít bez suvenýru.

A jak je to s tím partnerstvím?

Konjice je město, u nás bychom řekli středisková obec, pod kterou spadají také vesnice roztroušené po svazích v okolí, celkem tu žije asi patnáct tisíc lidí. Je to krásný kraj s obrovským potenciálem pro rozvoj turismu. A když k tomu přidáme to pivo a víno v blízkosti – je možné najít lepšího partnera? Ale vážně – přišel nás pozdravit místostarosta Konjice a partnerství nám nabídl. Vzhledem ke jménu, jaké tu díky našemu sboru máme, a především ke vztahům, které tu za ty roky jeho členky navázaly, mě na tom láká, že by šlo o partnerství neformální, především v rovině přímých kontaktů mezi lidmi, a nikoli na oficiální bázi, která ostatní občany příliš nezajímá. Myslím, že intenzivnějším stykům nebrání ani vzdálenost, od nás je to sem asi 750 kilometrů, osm hodin jízdy. A například z produkce vína by třeba mohli profitovat i někteří naši podnikatelé. A v oblasti kulturní – tam už to partnerství navázáno dávno bylo, tak proč se k němu nepřipojit i oficiálně?

Zpívalo se všude, kam se přišlo. Výjimkou pochopitelně nemohl být ani Zlati Grič, kde se vyrábí výborné víno - to přece ke zpěvu neodmyslitelně patří!

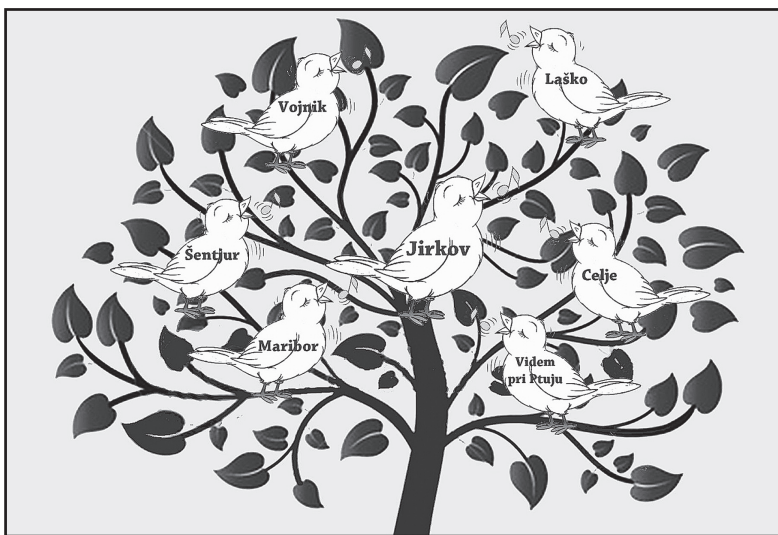
Loučení bez zpěvu? Vyloučeno! Obstaral je mužský sbor z Vojniku
◀ Velvyslanec Petr Voznica se po koncertě se odvážně vydal mezi pěvkyně rozjařené úspěchem, nedbaje jejich početní převahy.

Dnes košatý jirkovský strom přátelství zasadil před lety Jaroslav Cyrus

Projekce stromu přátelství, která se promítala při jednom ze slovinských koncertů ŽKS má přes svou obraznost svou logiku. Česko-slovinské sborové přátelství totiž lze přirovnat k velkému nádherně rozkvetlému stromu.

Jeho kořeny sahají do roku 1968, kdy se na Mezinárodním pěveckém festivalu ve slovinském Celje setkali sbormistr Jirkovského dětského sboru Jaroslav Cyrus a slovinská dirigentka Jožica Soko. Ta pak se svým školním sborem z Videmu pri Ptuju hned následující rok koncertovala v Jirkově a v roce 1970 přijel na hostování dětský sbor z Mariboru. Dalšímu rozvoji navázaných vztahů zabránila tehdejší politická situace, takže jirkovskému sboru už výjezd do Jugoslávie nebyl povolen.

Osobní vazby se však nezprethaly. Sborový strom začal znovu vyhánět další větvičky a nasazovat lístečky v 90. letech. První slovinský zájezd Ženského komorního sboru Jirkov se uskutečnil v listopadu 1996 a už na

jaře roku 1997 byla slovinská děvčata ze Šentjuru hosty v Jirkově.

Od té doby toto přátelství neuvěřitelně rozkvetlo. Opakovaně se konaly společné koncerty v obou zemích nejen se sbory ze Šentjuru, Celje a Vojniku. Bylo jich už téměř dvacet, poslední dva letos v dubnu ve Slovinsku.

Ženský komorní sbor Jirkov přijal pozvání dvou slovinských sborů a v polovině dubna již posedmé hostoval ve Slovinsku. Se sborem vycestoval i starosta Jirkova Radek Štejnár.

V pátek byla hostitelkami Jirkovských děvčata z vokální skupiny Vodomeke Laško. „Vítalo nás krásné jarem pučící lázeňské město zalité sluncem,“ ličí první chvíle zájezdu předsedyně ŽKS Hana Kultová, která se spolu se starostou Štejnarem zúčastnila přijetí na Občině Laško. Zde se pozdravili se vzácným hostem, na koncert jirkovských zpěvaček totiž přijel český velvyslanec ve Slovinsku Petr Voznica s chotí. „Program večerního koncertu tvořila hudba starých mistrů, skladby českých autorů a nechyběla ani slovinská národní píseň,“ popisuje první vystoupení H. Kultová. „Ohlas publika byl veliký, potlesk nebral konce. Na podium nás přišli pozdravit zástupci spřátelených sborů z okolních měst.“

Po koncertu přišel sboru poděkovat český velvyslanec i jeho manželka, jejichž nadšení bylo nepřehlédnutelné už během vystoupení. „Poděkoval nám za interpretaci české sborové hudby,“ řekla předsedkyně ŽKS. „Zároveň vyslovil myšlenku, že by se rád zasadil o naše samostatné vystoupení v Lublani při pořádání akcí k významným oslavám v příštím roce.“ Pokud by se tato diplomatova snaha setkala s úspě-

Ženský komorní sbor Jirkov v akci. Záběr z prvního koncertu v Laško.

chem, znamenalo by to pro jirkovské pěvkyně obrovské uznání na celoslovinské úrovni.

V sobotu se jirkovských hostů ujali zpěváci z mužského sboru ve Vojniku. „Úžasným zážitkem byla návštěva malíře a grafika Jože Žlause v jeho galerii v Globoči. Duch staré doby dýchal celým prostorem,“ připomíná Kultová další rozměr kulturní mise. „Umělec s lidovým citěním nám prozradil, že je velikým obdivovatelem Boženy Němcové a nechal nás nahlédnout do své soukromé sbírky starých vydání jejích děl a dalších exponátů. Dozvěděli jsme se také, že je duchovním otcem osmi vokálních skupin z blízkého okolí.“ To ale, jak dodala, není nic výjimečného. Ve Slovinsku je sborový zpěv velmi oblíbenou formou zábavy a vyžití. Jak

s trochou nadsázky poznamenala předsedkyně ŽKS, jak se sejdou tři Slovinci, začnou si propěvovat a nový sbor je na světě.

Druhý večerní koncert se uskutečnil ve Vojniku. Program, záměrně zcela odlišný od pátečního, byl sestaven převážně z úprav českých, slovenských a slovinských lidových písní. V sále panovala skvělá atmosféra, publikum sbor vřele přijalo a zvláště ocenilo skladby ve slovinštině.

A celkové shrnutí? „Byla to řada krásných zážitků, setkání s milými lidmi, zpívání na nejrůznějších místech, a především myslím, že šlo o zdařilou reprezentaci našeho města,“ uzavřela ohlédnutí za cestou na jih H. Kultová. Lze jen vyjádřit naději, že toto kásné přátelství se bude nadále prohlubovat.

ho velvyslanectví v Praze. Za projev ocenění spolupráce sborů obou zemí a vážnosti, které jí přikládají oficiální kruhy, lze považovat osobní účast velvyslance Slovinské republiky France Buta na slavnostním koncertu přátelství v dubnu 2007 v Jirkově, stejně jako letošní účast českého velvyslance ve Slovinsku Petra Voznici na společném koncertu v lázních Laško. Diplomáté nešetřili slovy uznání. Český konzul Tomáš Vostrý v roce 1996: „Oba sbory ... učinily pro rozvoj česko-slovinských vztahů více než konzulát svoji prací za rok.“ Velvyslanec ČR Petr Voznica v roce 2010: „Jsem sice velvyslancem, ale děvčata jsou ty skutečně vyslankyně České republiky, neboť' vzájemné poznání zemí, jejich historie, kultury, hudby a navazování vztahů je mnohem důležitější přímo mezi lidmi obou zemí.“

K poetickému symbolu přátelství, které vyrostlo ze společné lásky ke sborovému zpěvu, se neméně poeticky vyjádřila předsedkyně Ženského ko-

morního sboru Jirkov Hana Kultová. „Hostitelky z Laška umístily při koncertě symbolickou korunu sborového stromu na velké projekční plátno na zadní straně podia. Shodou náhod jsme zařadily na program koncertu skladbu Zdeňka Lukáše Rozkvetlý strom. Jak symbolické, když z našich úst zněla slova 'květy rozesmáté oblékl strom a zpívá, zpívá, ó jak ten strom zpívá'.

Náš společný strom opravdu krásně zpívá a nese nádherné plody. Kolik jen jsme si vzájemně nadělili hudebních zážitků, v kolika městech a kostelích jsme si mohly zazpívat, kolik jsme oslovily a potěšily posluchačů, kolik zajímavých a významných míst jsme mohli navštívit, ale také kolik bylo navázáno osobních přátelství, kolik zůstalo nádherných vzpomínek...

To vše je uloženo hluboko v nás, nikdo a nic nám to z mysli nevymaže. Bohužel už nemůžeme osobně říci: Díky, pane sbormistře, Vy jste zasadil ten mladý stromek, který dnes přerostl v obrovský košatý sborový strom.“

Kludského vila ožila, za vydatné pomoci Kašpárka v rohlíku

Kludského ulice, každoroční pouliční festival divadla a muziky, se letos ve dnech 7. a 8. května přeměnila na Kludského zahradu. Důvodem této výjimečné změny byl okamžik, který lze považovat za jeden ze zlomů v novodobé historii jirkovské kultury. Vila nesoucí jméno slavného cirkusáka totiž otevřela své dveře veřejnosti (viz článek na str. 1). Při té příležitosti byl v přilehlé zahradě přichystán pestrý program.

„Poslední dny jsme pořád sledovali předpověď počasí. Protože celý týden pršelo, byl jsem, mírně řečeno, dost nervózní, ale nakonec to přece jen dobře dopadlo,“ řekl v sobotu podvečer spokojený Bedřich Fryč, ředitel KVIZu, pod který knihovna spadá a který organizuje přípravou celou akci.

A spokojený zjevně nebyl sám. Kludského zahrada se po všech stránkách vydařila. Přestože každá akce pod širým nebem je závislá především na počasí, jsou i další aspekty, které mají vliv na její zdar – anebo nezdar. Je to především program, který se publiku nabídne, zázemí, které ta která akce má, a v tomto případě by se dal připočíst specifický „dětský“ faktor. Především spokojené a rozdováděné děti byly totiž hlavním motivem zejména sobotního odpoledne. Kromě hudeb-

Na závěr svého koncertu pozvali velcí bejbypankáči k sobě na podium ty malé. Rozdováděné publikum se k této spolupráci nenechalo dlouho přemlouvat. Těžko říct, kdo si to víc užíval – spokojeně vypadali všichni. Foto LM

ních a jednoho divadelního představení (viz text vpravo dole) bylo dominantním jevem „čiro“ – čepice stylizovaná do punkového účesu. Tyto speciální pokrývky hlavy a řadu dalších radostí pro prcky přivezla skupina Kašpárek v rohlíku, která sama sebe označuje za tvůrce a interprety bejbypanku. Jak

název tohoto uměleckého směru napovídá, jde především o randu pro děti, zaobalenou do rytmického hávu, spíš

Cože? Vy nevíte, co je to bejbypank?!

dětsky hravého než agresivního. I když klasika od punkové legendy The Clash s českým textem Čurej sem a čurej tam rytmicky šlapala ponuře jako v originále, samotný text tvořil naprostý

opak a vypovídal o tom, co to bejbypank vlastně je – zábava, kterou muzikanti rozdávají dětem, ale i rodičům, a vzhledem k tomu, jak kapela na podiu jančila, zřejmě i sami sobě.

Koncert, který Kašpárek ve svém stanu odehrál, byl stěžejní prezentací tohoto sympatického seskupení, za nímž přijeli někteří malí fandové i z Prahy, ale i ty ostatní stály za zmínku a děti si je užily. Kromě malování na obličej to byly především dvě atrakce jinde nevidané, obrovská Kašpárkova postel s hromadou polštářů přímo vybízející k bitvě (kdo z nás coby děcko aspoň jednou takovou nezažil?) a „bicí sektor“ – soubor několika bicích souprav či jejich torz. Všechny ty šlapáky, hihatky, činely a bubínky sváděly k tomu, aby do nich malí muzikanti bušili. A ti této nabídce využili s vervou dětské duši vlastní – až si člověk vybalil rčení o hluchém a vratech. Bylo to zkrátka hlasité, originální a milé, stejně jako celkový dojem, který Kašpárek v rohlíku v Jirkově zanechal.

A protože dětská pohoda je nakažlivá, vyzařovala i z rodičů. Pořadatelé se tak po týdnu obav z počasí dočkali dobrého konce, děti se vyřádily, dospělí byli spokojení, počasí vyšlo, i to sluníčko se nakonec ukázalo. Lepší vykročení si Kludského vila přát nemohla – možná se pan direktor někde nahoře díval...

Postelová bitva má své kouzlo. Zachycený moment by možná někdo pochopil jako projev počínajícího mužského šovinismu, ale kdo zná klučíci způsoby, ten ví, že projevy přízně mohou být rafinované. Foto Luboš Mizun

Kašpárkovo šapitó bylo sálem i pro folk, punk a jazz

Kvůli vytrvalému dešti, který předcházel vikendu, měli pořadatelé obavy z blátivého terénu. Pršet sice přestalo, ale země vyschnout nestačila. Naštěstí stačilo na podlahu cirkusového stanu Kašpárka v rohlíku, který sloužil jako koncertní sál i ostatním umělcům, naklást geotextilie. V pátek odpoledne tu předčítala své krátké prózy spisovatelka Tereza Boučková za hudebního doprovodu Bedřicha Ludvíka, zbytek večera byl hudební. Nejprve vystoupil písničkář Václav Koubek, které své poetické písničky prokládal čtením krátkých povídek a vyprávěním groteskních zážitků (snímek vlevo). Jeho vystřídali jedni z „otců punku“ u nás, kapela Visací zámek (vpravo). Přestože se pohybuji na různých jevištích už přes čtvrt století, extravagantní image, osobitý styl a jakoby zlostný projev si zachovávají. Je to totiž, jak sami zpívají – známka punku. Hudební tečku za zdařilou akcí udělal v sobotu Brass Band - dixieland z Rakovníka. Foto LM (Koubek) a Michal Bečvář (Visací zámek)

Taky vás doma pořád napomínají, abyste nedělali hluk? Kašpárek to má naruby: tady máte klacky, tady bubny a jen do toho! Kdo udělá větší rámus? Taková výzva se nedmítá. Děti bušily do bicích ze všech sil. Foto LM

Hele kluci, takhle cení zuby vlk...

... a takhle běhala Karkulka po lese aneb lekce praktického herectví v podání divadla PTP byla jen jednou z akcí, které vtiskly rámeček sobotnímu odpolední. Zatímco pátek patřil převážně hudbě, v sobotu to bylo jasné – hlavně aby si užily děti. Už dopoledne proběhla dvě vystoupení určená malým divákům (Adolf Dudek a divadlo Mimotaurus), které odpoledne vystřídala diskotéka s DJ Kashparkem. Stříhání pásky a odhalování busty nechali malí návštěvníci Kludského zahrady dospělým, ale když krátce nato dorazilo už zmiňované divadlo PTP se svým svérázným pojetím tradičních pohádek, bylo před vilou živo. Hromadné představení Červené Karkulky vyžadovalo řádnou průpravu (viz snímky), zatímco závěrečná střelba vajíčky po hercích chtělo jen přesnou mušku. Foto Luboš Mizun

Fotokronika: co se kde šustlo Jirkov obsadila Rudá armáda

Ve středu 28. dubna odpoledne se náměstím Dr. E. Beneše rozléhala střelba. Byla sice jen reprodukována, ale i tak komentovaná ukázka boje mezi německými a ruskými vojáky z několika klubů vojenské historie přilákala desítky přihlížejících. Jak napovídá snímek, vše nakonec dopadlo dobře - Němci prohráli. Na náměstí bylo rovněž několik kusů vojenské techniky, takže po krátké bojové ukázce si děti mohly vyzkoušet, jaké to je sedět za kanonem nebo volantem džípu. Akci pořádá každý rok touto dobou jirkovské kino jako propagaci filmového festivalu, který bývá tematicky spjat s válečnými událostmi. A jak si aktéři bojové ukázky závěrem slíbili, příští rok už tu budou střilet doopravdy. Foto Luboš Mizun

Čarodějnice se sluníčka nebály

Čarodějnice coby síly temnot? To už dávno neplatí, ty dnešní nevyhledávají temná zákoutí, ale raději rejdí na sluníčku. Dokázaly to ježibaby, bosorky a jiná kouzelnická havěť nastupující generace, která se ve značném počtu shromáždila 30. dubna odpoledne před DDM Paraplíčko. Jejich průvod v doprovodu „velkých čarodějnic“ z Paraplíčka se pak vydal do areálu koupaliště Červený Hrádek, kam dorazilo na 300 návštěvníků. Ti shlédli pestrý program a sami se do něj zapojili. Nechyběly různé soutěže, závody, hudební a taneční vystoupení volba nejkrásnější (nebo snad nejohrovnější?) čarodějnice, opékání buřtů ani symbolické upálení pálení čarodějnice na hranici. Foto archiv DDM

Rytířský sál vyzdobil 444 trofejí

Každoroční bilance uplynulé myslivecké sezony se koná už řadu let na zámku Červený Hrádek. Stejně to bylo i letos, kdy zde Okresní myslivecký spolek Chomutov připravil výstavu trofejí zvěře ulovené v sezoně 2009/2010. Zahájení výstavy, které proběhlo 4. května odpoledne, předcházelo slavnostní shromáždění na nádvoří zámku, kde za hudebního doprovodu Doupovských slivoňů (hudební soubor hráčů na lesní rohy) byli oceněni zasloužilí myslivci. Výstava prezentující úlovky myslivců z Chomutovska, kterou mohli po zbytek prvního květnového týdne shlédnout návštěvníci zámku, obsahovala 163 trofejí jelena evropského a jednu jelena siky, 253 trofejí srnce obecného, 16 trofejí muflonů a 8 daňčích. Foto LM

Retro sloupek - Čím žil Jirkov před půl stoletím Retro sloupek - Vzpomínky jirkováka Retro sloupek

Listování kronikou města - rok 1960 - V.

Na všech školách pracují pionýrské skupiny, v nichž je organizována většína žactva. Všechny pionýrské organizace mají již stálého vedoucího, který si doplňuje úvazek doučováním.

Pionýrské organizace se zapojily do akce Expedice za rudým praporem, ve které se seznamovaly s dějinami KSČ. Značných výsledků dosáhli pionýři ve sběru odpadových surovin, pomáhali při špičkových zemědělských pracích, zejména při jednocení cukrovky a při dobývání brambor.

Na všech školách dobře pracovala Sdružení rodičů a přátel školy. Do výboru SRPŠ byli jmenováni i zástupci patronátních závodů. Školy mají uzavřeny tyto patronátní smlouvy: 1. ZDŠ s Elektrárnou Ervénice a Pohraniční stráží Jirkov, 2. ZDŠ s Velkodolem J. Švermy v Holešicích a elektrárnou v Komořanech, 3. ZDŠ s Velkodolem Čsl. Armády v Ervénici.

Žáci zaměstnaných matek jsou po vyučování zaměstnáváni v družinách mládeže. Pro žáky 6. – 9. tříd byl při 1. ZDŠ otevřen pionýrský klub.

Školní stravovna byla ve šk. r. 1960-61 společná pro všechny děti. Stravovalo se v ní na 400 dětí.

Děti hodně, místa málo. Snímek z budování přístavby 1. ZŠ (dnes ZUŠ). Jak jinak, důležitou pracovní silou byli brigádníci. Foto archiv kronikárny

Národní škola v Březenci byla v školním. roce 1960-61 redukována z trojtřídní na školu dvojtřídní. Měla 31 žáků 1. – 4. ročníku.

Zvláštní škola byla v r. 1959-60 dvoutřídní s 26 žáky, od r. 1960-61 je organizována jako trojtřídní s 38 žáky.

Od šk. r. 1960-61 jsou žákům poskytovány učebnice, školní pomůcky a potřeby zdarma. K tomu účelu věnována zvláštní částka 95 400 Kč, čerpáno jen 65 378 Kč, protože některé požadova-

né učebnice a potřeby pro závady ve výrobě nemohly být dodány.

Hudební školu navštěvovalo průměrně 150 žáků na nástroje, 28 žáků na předhudební výchovu.

Mateřské školy: 1. MŠ 80 dětí, 6 učitelek. 2. MŠ 30 dětí, 3. MŠ 105 dětí 8 učitelek. Celkem 215 dětí. V osadě Březeneč je pro děti předškolního věku zemědělský útulek, který bude přeměněn na mateřskou školu s celoročním provozem.

Vzpomínky Jirkováka - Škola II. aneb Škoda rány, která padne vedle

Z druhého stupně už mám vzpomínek víc. Minule jsem skončil panem Týřem. Učitelem, který - jak jsem to viděl já - rozlišoval děti na sportovně zdatné a tu ostatní nezajímavou svoloch, který nesnášel dlouhé vlasy a Honzu z naší třídy, co nosil mikádo ve stylu raných Beatles (na písemné přání své matky, které jsme mu všichni záviděli), za ně bez příčiny tahal se slovy „tak co, kdy se dáš ostříhat?“ Nevím, jak to dělal, a nevím, jestli má kantor vzbuzovat v dětech strach, ale bylo to prostě tak - Týře se bál každý, i ti největší sigři. To, že se ho prý báli i podřízení, když se pak stal ředitelem, do mých vzpomínek nepatří. Svět dospělých jsme ignorovali, dokud nezasáhl do našeho, třeba když nám vyměnili „z politických důvodů“ třídní učitelku.

Naše třídní byla nejdřív paní Mikulášová. Tě jsme se vlastně taky báli - snoubila se v ní schopnost žáky zaujmout a naučit a zároveň v nich vyvolávat respekt hraničící se strachem. Přestože mě párkrát vyhodila za dveře, (nespravedlivě, samozřejmě!) vzbudila ve mně zájem o zeměpis a historii, který přetrval dodnes.

Na druhém stupni se objevili tvorové, jež jsme ve škole dosud nepotkali - muži. Lišili se od žen barvou pláštěů, měli tmavomodré nebo černé. Ženy ve své marnivosti nosily světle modré, zelené, fialové, oranžové. Bez pláště - takové nemačkové syntetické hrůzy - tenkrát snad učitel ani chodit nesměl.

A navíc už tu byli kantoři specialisté a tak jsme šli z jedné rukou do druhých. Na ruštinu jsme se dělili. My jsme měli Rusku paní Alexejevu. Nic jsme si z ní nedělali a coby trapní puberťáci jsme se předháněli, kdo ji víc rozčilí. Jedna ze vzpomínek, při nichž je mi trochu stydno... Druhá půlka měla hubeňoučkou paní Synkovou a té

se nevedlo lépe: kázeň i autorita nulovala. Na hudebku to byl pan Mikulecký. Tomu jsme dávali ručník do klavíru a já se vždycky divil, že to při hraní poznal, mně to znělo furt stejně. Někdy se o to, kdo ho víc vytočí, dokonce soutěžilo, protože jsme věděli, že neuhodí. Ani zařvat neuměl...Tím výčet „nebijících“ kantorů pomalu končí.

Ti ostatní neváhali. Paní Bechyňová prováděla exekuce (K tabuli! Předpažit! Švih přes ruce) takovým hliníkovým ukazovátkem v bužírce. Stejně někdy používala (ale přes zadek to tak nebolelo) paní Raková s obrovským drdolem, co byla od mejkapu v obličejí někdy úplně hnědá. Češtinařka „Kufnerka“ - jako jedna z mála si mohla dovolit i tehdy módní mini (přicházeli jsme do let, kdy jsme takové věci začínali registrovat a „znalecky“ hodnotit) - trošku cholerická, se z ničeho nic dokázala rozčítit a pak měla slušnou ránu. Po ní přišla paní Kubicová, malinká a boubelatá, ta mi hned první hodinu vrazila takového lepáka, že jsem pak už měl pořádek z češtiny jedničku.

Na výtvarku jsme měli pana Cynibulka. Ne že by mě naučil něco nakreslit, některé věci jsou zkrátka nemožné, ale odnesl jsem si od něj první poznatky o umění, díky němu si například dodnes pamatuju, že malíř Chitussi nebyl Ital, ale Čech jak poleno, že Slavíček byl jako doma v Kamenickách, že Zrzavý měl rád Francii a Špála zas rád modrou. Samé věci důležité pro život... Kromě

toho, že měl pádnou ruku, nepozorům kroutil uchem, to bolelo. Patřil mezi ty bájně kantory, co po nepozorných žácích házou svazek klíčů. No možná hodil jen jednou, ale na to se přece nezapomíná. Na dílny jsme chodili bez holek, ty se učily přebalovat panenky. Měli jsme pana Nováka. Nechci radši hloubat nad tím, proč si ve spojitosti s ním vybavuju hlášku Máš voko z Kašparovy krávy. Jeho zbrání byla pro nás neuchopitelná ironie, jen jsem vycítil, že nás má za hromadu předvádějících se otrapů, jimiž jsme vskutku byli. Jinak taky kroutil uchem nebo dával „buráky“, tomu jsme rozuměli.

Když nás v devítce převzala mladá chemikářka paní Koreníková, mysleli jsme si že si od přísné „Mikulášky“ oddechnem. Nová třídní měřila něco přes metr paže, ani nepamatuju, jestli někdo od ní dostal skutečně facku, ale dokázala tak zařvat, že jsme se, habáni patnáctiletý, krčili. Dnes si myslím, že to byla trochu komedie, ale tenkrát...

Když to tak shrnu, skoro to vypadá, že nás učitelé pořád řezali. Ono to nebylo pořád, ale doba byla taková, že se pro ránu nešlo daleko. Ale bylo to fér: zlobíš? Zaplať a vyřízeno. A jen blázen si stěžoval doma - moh' by dostat přídáno. Jo, to se to tenkrát učilo...

Jsa produktem této výchovy, hrdě se k ní hlásím a tvrdím, že ten řemen, co visí výhrůžně vedle dveří do dětského pokoje, je v naší rodině opravdu významným pedagogickým prvkem...

Máte doma fotografie ze srpna 1968?

Do letního čísla Jirkovských novin připravujeme materiál o tom, jak vypadala srpnová okupace v Jirkově, jak poznamenala jeho tvář a jak ji prožívali jeho občané. V městské kronikárně není toto zjištěné období zdokumentováno, proto se obracíme na čtenáře Jirkovských novin s prosbou o zapůjčení dobových fotografií, případně jiných materiálů.

Kontakt: l.mizun@jirkov.cz, tel. 474 616 481

Medaile pro karatisty z Jirkova Sportovci skládali účty

Na velkém snímku vlevo jirkovský Tran Duc Hung při obraně (kategorie Kumite). Na snímku ve výřezu na stupni nejvyšším naše Tereza Somrová, vítězkyňe kategorie Kata.

Třináct karatistů ze Sportovního klubu Policie Hvězda Jirkov (SKPHJ) se v doprovodu svých trenérů Rudolfa Jakeše, Bc.Ladislava Klimenta a Tomáše Ráce účastnilo Krajského poháru Ústeckého svazu karate Japan Karate Asociation (JKA) ČR. Letos ho pořádá právě jirkovský klub.

V silné konkurenci 91 zkušených závodníků ze šesti sportovních klubů Ústeckého kraje se podařilo vybojovat krásná umístění. Tereza Somrová získala bronzovou medaili v kategorii Kumite (zápas se soupeřem) st. žákyň a v kategorii Kata (stínový boj-sestavy) získala medaili zlatou! „Tím se zároveň stala vítězkou kombinace a nominovala se na mistrovství republiky, které proběhne v listopadu v Českých Budějovicích. Výborným výkonem prokázala skvělou formu před nadcháze-

jícím mistrovstvím Evropy mládeže, které se bude konat v Praze 21. a 22. května,“ pochvaluje si největší úspěch předseda oddílu Rudolf Jakeš, ale nezapomíná vyzdvihnout i další úspěchy. „Umístěním na bodovaných místech získali cenné body do podzimních kol soutěží Českého svazu karate JKA Filip Hájek, Veronika Cábocká a Ivana Hradecká, která se i po delší tréninkové pauze dokázala kvalitně zapojit do soutěže. Obě děvčata prokázala, že karate v jejich podání je opravdu funkčním bojovým uměním.“

Dalším skvělým umístěním je podle Jakeše zisk čtvrtého místa v kategorii Kata team – mladší žáci ve složení Vít Voščepec, Vladislav Kroutil a Martin Pýcha. „I přesto, že jsou všichni tři na soutěžním poli teprve nováčky, podařilo se jim skvěle se vypořádat s třetou

a předvedli jak rozhodčím, tak divákům v hale výborné výkony i v kategorii jednotlivců, ve které přesvědčivým výkonem zaujal i Radek Velčovský,“ připomněl další borce předseda oddílu. „V tuhých zápasech předvedli v Kumite výborné výkony rovněž Tran Duc Hung a Vladimír Sládek, ale bohužel se jim nepodařilo projít přes mnohem zkušenější závodníky.“

Krajský přebor proběhl za finanční podpory města Jirkova, Ústeckého svazu Karate JKA společností RV Mont – stínící technika, Nutrend a Kola Dvořák. „Všem patří naše poděkování, stejně jako provozovatelům sportovní haly ve Spolicích za připravení výborného zázemí a hlavně rodičům našich závodníků za vytrvalou podporu,“ uvedl závěrem předseda jirkovského klubu Jakeš. (rj/lm)

O vítězství přišli domácí až v penaltovém rozstřelu

Přestože jirkovská děvčata své spolužáky hlasitě povzbuzovala, na vítězství to nestačilo. Na snímku z finálového utkání jedna z řady gólových situací před chomutovskou brankou, bohužel nevyužitá.

Foto Luboš Mizun

Už potřetí se na hřišti VČSA Ervěnice odehrálo finále okresního kola McDonald's Cupu.

Fotbalového turnaje se zúčastnily týmy sedmi škol, domácí Jirkov reprezentoval výběr z 1. ZŠ ve Studentské, dále nastoupila mužstva tří chomutovských základek a po jedné z Kadaně, Klášterce a Března.

Jirkovští chlapci, kteří jsou vesměs členy pořádajícího klubu, se probojovali až do finále, kde se střetli s 5. ZŠ

Chomutov. Po urputném boji rozhodl o tom, že vítězství doma nezůstane, až penaltový rozstřel. Pořadí na prvních třech místech: 5.ZŠ Chomutov, 1. ZŠ Jirkov, 2. ZŠ Chomutov. Nejlepším střelcem se stal Jan Doubrava z vítězného týmu se šesti vstřelenými góly. Zajímavostí bylo, že se na hřišti objevila i tři děvčata – za Březno nastoupila Kateřina Doležalová, Kadaň reprezentovala hned dvě, Veronika Malkovská a Julie Reindlová.

Volejbaloví kadeti šestí v republice

Skončená sezona byla pro mladé volejbalisty z VK Ervěnice nejúspěšnější v novodobé historii. Ervěničtí kadeti skončili v extralize šestí. V posledním turnaji v Brně měli možnost bojovat o čtvrté místo, ale to se nepodařilo. „Mrzí mě, že jsme nedokázali porazit Plzeň ani Ostravu, protože šlo o soupeře na naší úrovni,“ uvedl trenér Radoslav Malarik. „Naopak bonusem byla výhra nad třetím Zlínem. Zápas se Zlínem klukům ukázal možný horizont jejich výkonnosti, který je vysoký.“

Sestava kadetů: Pavel Hamata, Pavel Hennlich, Petr Kadaník (VK Litvínov), Kryštof Kousal, Marek Melzer, Daniel Melzer, Vojtěch Pajer, Štěpán Rejhon, Vít Schück, Libor Šlechta (VK Litvínov), Šimon Zajíček, trenér Radoslav Malarik. (rm)

Bilance jirkovských sportovních klubů za rok 2009 - druhá část

FK Kyjice – vlastní sportoviště s travnatou plochou, pro tréninky i mistrovská utkání. V zimě trénují v tělocvičně ZŠ Budovatelů. Družstva mužů, dorostu a žáků se účastní okresních přeborů. Muži byli po podzimu šesti, dorostenci třetí a žáci pátí. Členská základna: 194 členů, z toho 86 dětí a mládeže.

TJ VČSA Ervěnice – dvě vlastní hřiště, kde jsou každý všední den tréninky a o víkendech mistrovská utkání. V zimě se trénuje v pronajatých tělocvičnách a sportovních halách. Členská základna (392 členů, z toho 192 dětí a mládeže) zahrnuje všechny věkové kategorie, od mladší přípravky po starou gardu. Fotbalisté se účastní mistrovských soutěží i halových turnajů včetně mládežnických. Výsledky po podzimní části soutěže: mladší žáci čtvrtí v okresním přeboru, starší žáci šesti v I. A třídě, dorost osmý v krajské I. A třídě, dospělí A jedenáctí v krajské I.A třídě, B osmí v krajské I. B. třídě, ženy deváté ve třetí lize.

Lyžařský klub Slovan – má ve vlastnictví dva lyžařské vleky na Pyšné. Členská základna: 62 členů, z toho 26 dětí a mládeže. Členové klubu se účastní závodů v Čechách i zahraničí jak ve skicrossu, tak v letním inline

alpin slalomu. Z výsledků: v Českém poháru Czech Inline Alpin Cup 2009 (10 závodů) získali jirkovští lyžaři devět prvních, osm druhých a deset třetích míst, na mistrovství Evropy juniorů sedmé místo.

Kuželkářský klub Slovan – nemá vlastní sportoviště. Kuželkáři trénují v pronajaté hale v Podbořanech. Klub zastřešuje kuželky, lední hokej a šachy. Členská základna: kuželky 21 členů, z toho 7 mládeže (nyní registrovaní v Ústí nad Labem), hokej 21 členů, šachy 18 členů. Výsledky: ženy po podzimní části první ligy páté, dorostenci první v krajském přeboru.

Volejbalový klub Ervěnice – vlastní tři antukové kurty a beach kurt. Přes zimu trénují v pronajaté tělocvičně při ZŠ Krušnohorská. Od roku 2008 spadají pod klub členové ZRTV (základní a rekreační tělesná výchova). Členská základna: 387 členů, z toho 134 dětí a mládeže a 40 členů ZRTV. V současnosti jsou čtyři odchovanci hráči extraligových týmů. Z nejlepších výsledků: muži A - 4. místo ve 2. lize, historicky nejlepší umístění; juniorky - vítězství ve skupině 1. ligy, boj o postup do extraligy, kadeti A – extraliga, probojovali se do bojů o titul mistra republiky, rovněž historický úspěch.

1,65 milionu pro deset klubů

V rozpočtu Jirkova pro rok 2010 je schváleno na letošní rok na podporu sportovních organizací města Jirkov 1 650 000 korun.

Všechny sportovní organizace, kterým město dotace poskytuje, podaly žádosti o finanční podporu v daném termínu (do 31. 3.) v souladu se Zásadami rozdělování finančních

prostředků města Jirkova vyčleněných pro podporu sportovních organizací. Dotace je proplácena ve dvou termínech, do 31. května a do 30. září.

První část dotace byla 12. května schválena zastupitelstvem města. Dotace pro jednotlivé kluby: viz následující tabulka.

TJ VČSA Ervěnice	179 396 korun
Lyžařský klub Slovan Jirkov	83 923 korun
I. Sportovní klub Jirkov – Starý Březenec	85 380 korun
Tenisový klub Jirkov	94 553 korun
Volejbalový klub Ervěnice	218 425 korun
Fotbalový klub Jirkov - Kyjice	52 000 korun
Klub stolního tenisu Jirkov	34 334 korun
Kuželkářský klub Slovan Jirkov	25 954 korun
Karate sport klub Chomutov a Jirkov	23 206 korun
Sportovní klub Policie Hvězda Jirkov	22 829 korun

Díra v peněžích?

Okamžité půjčky až do 166 000 Kč bez ručitele.

Volejte ZDARMA 800 366 000

Nabízíme spolupráci. Tel. 777 758 405
www.pujkated.cz

Jirkovské noviny

Měsíčník pro obyvatele Jirkovska

Vydavatel: Město Jirkov. Povoleno Okresním úřadem v Chomutově, referátem kultury reg. zn. MK ČR E 12007. Náklad 2 000 kusů. Pověřený šéfredaktor: Mgr. Luboš Mizun
Sídlo redakce: Městský úřad Jirkov, náměstí Dr. Edv. Beneše 1 (odbor RVV, kancelář č. 41), 474 616 481, jirkovske.noviny@jirkov.cz, www.jirkov.cz/jirkovske-noviny.
Redakční rada: Jaroslav Cingel, Mgr. Bedřich Fryč, Jiří Kordanič, Milena Sailerová
Tisk: Tiskárna AKORD Chomutov, s. r. o.
Příjem příspěvků a inzerce v redakci. Nevyžádané materiály se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků. Neoznačené materiály jsou redakční. Zveřejněné články nemusejí být vždy shodné s názorem redakce. Za obsahovou správnost ručí autoři. JN vychází 3. čtvrtěk v měsíci, uzávěrka je 2. středu v měsíci. Distribuce: Vlastní na vybraných místech.